

1211

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 21 grudnia 1956 r.

w sprawie sprzedaży zbędnych artykułów nabytych na cele zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) oraz w związku z § 4 pkt 1 i 2 uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1047) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia określają zasady sprzedaży przez państwowe jednostki organizacyjne i spółdzielnie zbędnych surowców i materiałów nabytych na cele zaopatrzenia materiałowo-technicznego, zwanych dalej „artykułami”.

§ 2. Państwowe jednostki organizacyjne i spółdzielnie powinny zaoferować sprzedaż zbędnych artykułów właściwym branżowo i terenowo jednostkom zbytu.

§ 3. 1. Obowiązek zaoferowania jednostce zbytu określony w § 2 nie dotyczy zbędnych artykułów niepełnowartościowych i nietypowych oraz innych zbędnych artykułów w ilościach mniejszych od ilości hurtowych.

2. Artykuł uważa się za niepełnowartościowy, jeżeli nie odpowiada obowiązującym normom lub warunkom technicznym albo posiada mniejszą wartość użytkową od normalnie przyjętej w obrocie, ale mimo to może być wykorzystany zgodnie ze swym przeznaczeniem. Artykuł wykonany według specjalnych wymagań odbiorcy nie objęty cennikiem lub katalogiem uważa się za nietypowy.

3. Zbędne artykuły w ilościach mniejszych od ilości hurtowych, a zbędne artykuły niepełnowartościowe i nietypowe również w ilościach hurtowych mogą być sprzedawane dowolnym państwowym jednostkom organizacyjnym, a w razie braku nabywców wśród państwowych jednostek organizacyjnych — spółdzielniom, rzemieślnikom i innym osobom prywatnym. Przepis ten nie dotyczy zbędnych artykułów z metali nieżelaznych, które mogą być sprzedawane wyłącznie jednostkom organizacyjnym podporządkowanym Centralnemu Zarządowi Zbytu Metalu Nieżelaznych lub jednostkom przez niego wskazanym.

§ 4. Państwowa jednostka organizacyjna lub spółdzielnia — w przypadku, gdy jednostka zbytu nie zawiadomiła w ciągu 2 tygodni o przyjęciu oferty sprzedaży zaoferowanych jej artykułów — może sprzedać te artykuły dowolnym państwowym jednostkom organizacyjnym, a w razie braku nabywców wśród państwowych jednostek organizacyjnych — spółdzielniom, rzemieślnikom i innym osobom prywatnym.

§ 5. Decyzja o sprzedaży przez państwową jednostkę organizacyjną zbędnych artykułów na rzecz spółdzielni, rzemieślników i innych osób prywatnych może nastąpić tylko na podstawie opinii komisji.

§ 6. Państwowe jednostki organizacyjne i spółdzielnie mogą sprzedać materiały budowlane państwowym jednostkom organizacyjnym, które wykonują dla nich roboty budowlano-montażowe, zawiadamiając o tym właściwe jednostki zbytu.

§ 7. Państwowe jednostki organizacyjne mogą w przypadkach gospodarczo uzasadnionych sprzedawać drobne ilości artykułów innym państwowym jednostkom organizacyjnym.

§ 8. 1. Z chwilą wejścia w życie zarządzenia tracą moc obowiązującą:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 20 maja 1955 r. w sprawie odstępowania przydziałów i materiałów przydzielonych (Monitor Polski Nr 49, poz. 480),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (jednolity tekst w Biuletynie PKPG z 1956 r. Nr 19, poz. 54).

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: *St. Jędrzychowski*

1212

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 listopada 1956 r.

w sprawie terminów składania rocznych sprawozdań finansowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze (z wyjątkiem spółdzielni produkcyjnych) oraz spółdzielczo-państwowe, prowadzone według zasad rozrachunku gospodarczego, jednostki utrzymywane z narzutów na koszty własne podległych im zakładów działających według zasad rozrachunku gospodarczego, przedsiębiorstwa pod przymusowym zarządem państwowym sprawowanym przez jednostki państwowe lub

spółdzielcze, przedsiębiorstwa mające formę spółek prawa handlowego, w których Państwo lub przedsiębiorstwa państwowe posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego, oraz te przedsiębiorstwa budżetowe, które posiadają niektóre cechy rozrachunku gospodarczego — składają roczne sprawozdania finansowe w terminie ustalonym przez właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego), jednak nie później niż do dnia 5 lutego roku następującego po roku sprawozdawczym.

§ 2. Centralne zarządy i inne jednostki równorzędne sporządzające roczne zbiorcze sprawozdania finansowe na zasadach określonych branżowymi instrukcjami Ministerstwa

Finansów w sprawie sprawozdawczości finansowej składają roczne zbiorcze sprawozdania finansowe w terminie do dnia 25 lutego roku następującego po roku sprawozdawczym. W oparciu o ten termin właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) ustalają na każdy rok terminy składania rocznych zbiorczych sprawozdań finansowych niższych szczebli. Terminy te należy podać do wiadomości właściwego banku.

§ 3. Jednostki wymienione w §§ 1 i 2 sporządzają roczne sprawozdania finansowe w ilości egzemplarzy oraz według wzorów ustalonych branżowymi instrukcjami Ministerstwa Finansów w sprawie sprawozdawczości finansowej i przesyłają je w ustalonych wyżej terminach według rozdzielnika wskazanego w tych instrukcjach.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1213

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1956 r.

w sprawie zmiany ramowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw transportu i łączności.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W ramowym planie kont dla państwowych przedsiębiorstw transportu i łączności, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 1953 r. w sprawie ramowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw transportu i łączności (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-46, poz. 542, z 1954 r. Nr A-11, poz. 275 i z 1956 r. Nr 15, poz. 231) wprowadza się następującą zmianę:

w rozdziale VI „Rozrachunki” dodaje się symbol i nazwę konta „060 — Faktury nie zgłoszone do rozrachunku”.

2. W ogólnych zasadach funkcjonowania kont, stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się następujące zmiany:

- 1) we wstępnych wyjaśnieniach do rozdziału VI — „Rozrachunki” dodaje się symbol i nazwę konta: „060 — Faktury nie zgłoszone do rozrachunku”;
- 2) po wstępnych wyjaśnieniach do rozdziału VI „Rozrachunki” dodaje się następujące wyjaśnienie, dotyczące zasad funkcjonowania konta 060 „Faktury nie zgłoszone do rozrachunku”:

„060 — Faktury nie zgłoszone do rozrachunku.

Konto 060 obciąża się w końcu okresu sprawozdawczego (miesiąca) za należności wynikające z wystawionych faktur, które nie zostały zgłoszone do rozrachunku (nie złożono wezwania do zapłaty w banku, nie wysłano faktury pozainkasowej do odbiorcy), uznając:

- 1) odpowiednie konta rozdziału XVI „Sprzedaż” — za sprzedaż usług, towarów, wyrobów, materiałów lub opakowań,
 - 2) konto 074 „Inne należności i zobowiązania” — za wyłożone koszty obciążające odbiorcę.
- Konto 060 uznaje się w następnym okresie sprawozdawczym w momencie zgłoszenia faktury do rozrachunku w ciężar:
- 1) konta 061 „Należności w inkasie bankowym” — za faktury, na które złożono wezwania do zapłaty w banku;
 - 2) konta 062 „Odbiorcy za faktury pozainkasowe” — za faktury pozainkasowe wysłane do odbiorcy.”;

- 3) w wyjaśnieniu dotyczącym zasad funkcjonowania konta 061 „Należności w inkasie bankowym” zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Konto 061 obciąża się za należności wynikające z faktur lub innych dokumentów złożonych do inkasa bankowego, uznając:

- 1) odpowiednie konta rozdziału XVI „Sprzedaż” — jeżeli faktura dotycząca sprzedaży usług, towarów, wyrobów, materiałów lub opakowań wystawiona została w bieżącym okresie sprawozdawczym (miesiącu);
- 2) konto 074 „Inne należności i zobowiązania” — jeżeli wyłożone koszty obciążające odbiorcę zostały zafakturowane w bieżącym okresie sprawozdawczym (miesiącu);
- 3) konto 060 „Faktury nie zgłoszone do rozrachunku” — jeżeli faktura dotycząca sprzedaży usług, towarów, wyrobów, materiałów lub opakowań, ewentualnie kosztów obciążających odbiorcę, została wystawiona w poprzednim okresie sprawozdawczym (miesiącu).”;
- 4) w wyjaśnieniu dotyczącym zasad funkcjonowania konta 062 „Odbiorcy za faktury pozainkasowe” pierwsze dwa zdania zastępuje się zdaniem:

„Konto 062 obciąża się za należności wynikające z faktur nie regulowanych w trybie inkasa bankowego, wysłanych do odbiorcy, uznając odpowiednio konta rozdziału XVI „Sprzedaż”, konto 074 „Inne należności i zobowiązania” lub konto 060 „Faktury nie zgłoszone do rozrachunku.”;

- 5) w wyjaśnieniu dotyczącym zasad funkcjonowania konta 179 „Towary wysłane i usługi wykonane” zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Za datę dokonania sprzedaży uważa się datę wystawienia faktury za sprzedane wyroby, materiały lub usługi.”;

- 6) w wyjaśnieniach wstępnych do rozdziału XVI „Sprzedaż” zdanie przedostatnie otrzymuje brzmienie:

„Księgowania na kontach tego rozdziału dokonywane są w momencie sprzedaży usług podstawowych i pomocniczych, wyrobów produkcji pomocniczej, towarów i materiałów, tj. w momencie wystawienia faktury bądź z chwilą wpłaty pieniędzy przez odbiorcę (przy sprzedaży gotówkowej).”;

- 7) w wyjaśnieniu dotyczącym zasad funkcjonowania kont 190 — 192 „Sprzedaż usług podstawowych” w zdaniu czwartym pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przy sprzedaży na zewnątrz: